

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság

1.Bhar.55/2022/11.

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2022. év június hó 14. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s é t:

A szexuális kényszerítés büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 1.Bf.171/2021/12. számú ítéletét helybenhagyja.

A végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] A Gödöllői Járásbíróság 2020. november 17. napján kihirdetett 4.B.571/2018/153. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rendbeli, a Btk. 196. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő szexuális kényszerítés büntetében, 2 rendbeli, a Btk. 212/A. § (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő kapcsolati erőszak büntetében, és 3 rendbeli, a Btk. 208. § (1) bekezdése szerint minősülő kiskorú veszélyeztetésének büntetében.

[2] Az elsőfokú bíróság ezért halmazati büntetésül 7 év szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg és megállapította, hogy a vádlott legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámítani rendelte.

[3] Megszüntette a vádlott szülői felügyeleti jogát a 2005. május 11. napján született név2 kettős utónevű, és a 2007. december 27. napján született név1 utónevű gyermekek felett.

[4] Rendelkezett továbbá az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és az eljárás alatt felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[5] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője elsősorban felmentés, másodsorban téves minősítés és ezzel összefüggésben enyhítés végett jelentett be fellebbezést.

[6] A Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 2021. május 12. napján kihirdetett 1.Bf.171/2021/12. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta.

[7] A vádlottat az ellene szexuális kényszerítés büntette [Btk. 196. § (1), (2) bekezdés b) pont] miatt emelt vád alól felmentette. Továbbá a vele szemben zaklatás büntette [1978. évi IV. törvény 176/A. § (2) bekezdés a) pont (3) bekezdés a) pont], és a folytatólagosan elkövetett kényszerítés büntette (1978. évi IV. törvény 174. §) miatt indult eljárást megszüntette. Ezenkívül a terhén megállapított 2 rendbeli kapcsolati erőszak büntetéből [Btk. 212/A. § (2) bekezdés a) pont] 1 rendbelit a Btk. 212/A. § (2) bekezdés b) pontja szerint minősítette.

[8] A szabadságvesztés mértékét 3 év 5 hónapra mérsékelte, míg a közügyektől eltiltás tartamát 4 évre enyhítette. Az előzetes fogvatartás beszámításánál feltüntette annak első és utolsó napját, valamint a szabadságvesztésbe beszámítani rendelte az első-, és a másodfokú ítélet kihirdetése közti időt. Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezéseit helybenhagyta.

[9] A másodfokú bíróság ítéletével szemben a kihirdetését követően a vádlott, és védője a jogorvoslati nyilatkozat megtételére három munkanapot tartott fenn, majd a vádlott felmentés miatt, míg a védője elsődlegesen ugyancsak felmentés, másodlagosan eltérő minősítés, enyhítés céljából jelentett be fellebbezést.

[10] A Fővárosi Ítéltábla 1.Bhar.267/2021/3. számú végzésével a vádlott és védője fellebbezését, mint törvényben kizártat elutasította. A Kúria Bfkf.II.1.313/2021/2. számú végzésével az ítéltábla ezen végzésének a védő által benyújtott másodfellebbezést elutasító rendelkezését hatályon kívül helyezte, és a Fővárosi Ítéltáblát a védő által benyújtott fellebbezés elbírálására utasította, egyebekben az ítéltábla határozatát helybenhagyta.

[11] A védő a Be. 617. §-a alapján alkalmazandó Be. 548. § (6) bekezdésének rendelkezése szerint benyújtott írásban indokolt fellebbezésében már kizárólag a harmadlagos, enyhítést célzó fellebbezését tartotta fenn. E körben hangsúlyozta a sértetti közrehatást sértettl részéről, a tekintélyes időmúlást, védenca rendezett életkörülményeit, büntetlen előéletét, együttműködő magatartását. Mindezekon túl enyhítő körülményként kérte értékelni a megállapított személyiségzavarát. Hangsúlyozta továbbá, hogy védenca rendőrként, a köz javát szolgálja. Összességében a másodfokú bíróság által kiszabott büntetés jelentős enyhítését kérte.

[12] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.838/2020/13. számú átiratában a másodfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[13] Álláspontja szerint a védő által bejelentett, már kizárólag a büntetés enyhítését célzó fellebbezés ugyan joghatályos, azonban alaptalan. Hivatkozása szerint a másodfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, hatályon kívül helyezést megalapozó eljárási szabálysértést nem követett el, továbbá az első-, és másodfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének is eleget tettek, majd a beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességükben is értékelve megalapozottan állapították meg a történeti tényállást.

[14] Véleménye szerint a másodfokú bíróság a büntetéskiszabás során figyelembe vehető körülményeket teljeskörűen értékelte, majd a vádlottal szemben az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetést, a részbeni felmentésére, és egyes bűncselekmények tekintetében az eljárás részbeni megszüntetésére figyelemmel, arányosan enyhítette. Mindezek alapján a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

[15] A védő fellebbezése nem alapos.

[16] A Kúria 2019. május 14. napján kihirdetett Bhar.III.111/2019/8. számú végzésében a harmadfokú eljárás vonatkozásában kifejtett iránymutatása alapján az ítéltábla elsőként azt vizsgálta meg, hogy a bejelentett fellebbezések alapján van-e helye a harmadfokú eljárásnak, ugyanis a Be. 615. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság ítélete elleni fellebbezésre kizárólag a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bírósággal ellentétes döntése esetén van lehetőség.

[17] A Be. 615. § (2) bekezdés b) pontja értelmében ellentétes a döntés, ha a másodfokú bíróság az elsőfokon elítélt vádlottat felmentette vagy vele szemben a büntetőeljárást megszüntette. Jelen esetben a Budapest Környéki Törvényszék Terhelt1 vádlottat felmentette szexuális kényszerítés bűntette miatt emelt vád alól, amely tény a másodfokú ítélet elleni fellebbezés lehetőségét kétségkívül megnyitotta.

[18] A Kúria a már hivatkozott határozatában ugyanakkor arra is rámutatott, hogy a Be. 615. § (3)-(5) bekezdése meghatározza a másodfellebbezéssel támadható másodfokú ítéleti rendelkezések körét, így joghatályos csak az a fellebbezés lehet, amely valóban megnyílt fellebbezési jog esetén, a másodfokú ítélet másodfellebbezéssel támadható részét, illetve rendelkezését kifogásolja.

[19] A Be. 615. § (3) bekezdés a) pontja szerint a fellebbezés sérelmezheti az ellentétes döntést, illetve a hivatkozott törvényhely b) pontja szerint kizárólag a másodfokú bíróság ítéletének azon rendelkezését, vagy részét, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírlata eredményezett.

[20] Amint azt a Kúria a végzésében leírta, az eltérő rendelkezés, mint törvényes fellebbezési ok rendeltetése nyilvánvalóan az, hogy lehetőség nyíljon az eltérést eldöntő új eljárási fokra. A hatályos Be. ehhez, a korábbi eljárási törvényben is meglévő feltételhez hozzárendelte, hogy nem önmagában az eltérés (objektíve), hanem annak fájlalása, sérelmezése (szubjektíve) adja ki együtt a harmadfokú eljárás megnyitását.

[21] A másodfokú ítélet ellen a védője kizárólag a büntetés enyhítésért tartotta fenn fellebbezését.

[22] Mindez azt jelenti, hogy a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Be. 618. § (1) bekezdés a) pontjának ab) alpontja, valamint b) pontja értelmében a másodfokú bíróság ítéletének azon rendelkezését, illetve részét, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének a sérelmezett ellentétes döntéssel összefüggő felülbírlata eredményezett, továbbá az elsőfokú és másodfokú bírósági eljárást bírálta felül.

[23] Ennek során az ítéltábla megállapította, hogy az eljáró bíróságok az eljárási szabályokat maradéktalanul megtartották, nem vétettek olyan eljárási szabálysértést, ami a Be. 625. § (1) és (2) bekezdése alapján az első-, illetve másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné.

[24] A továbbiakban az ítéltábla felülbírlati jogkörét a Be. 618. § (3) bekezdés a) pontja határolta be, ami a Be. 590. § (5) bekezdés a)-c) pontjában foglaltak felülbírlatát csak a Be. 615. § (3) bekezdés szerinti, az ellentétes döntést, illetve a büntetés mértékét támadó fellebbezések alapossága esetén teszi lehetővé.

[25] A Fővárosi Ítéltábla ezért azt vizsgálta, hogy a másodfokú bíróság által enyhített szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés mellett törvényes-e, melynek során arra az álláspontra helyezkedett, hogy azok nem törvénysértők, megváltoztatásuk nem indokolt.

[26] A joghátrány megválasztása körében a másodfokú bíróság hiánytalanul és a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK véleményben írtakat szem előtt tartva vette számba a vádlott terhére és javára szóló alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket.

[27] A súlyosító és enyhítő körülményeket megfelelően értékelte, amikor a járásbíróssággal egyezően úgy ítélte meg, hogy a vádlottal szemben a Btk. 34. § I. fordulata szerinti határozott ideig tartó, végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása indokolt.

[28] Az általa enyhített szabadságvesztés tartama arányban áll a vádlott személyében és cselekményében megnyilvánuló társadalomra veszélyességgel. A harmadfokú bíróság egyetértett a másodfokú bírósággal abban, hogy Terheltlinal szemben szükséges, de egyben elégséges 3 év 5 hónap szabadságvesztés kiszabása, így annak mérséklésére nem látott lehetőséget. A védő által hivatkozott bünteteskiszabási körülményeket a másodfokú bíróság kellő alapossággal és helyes indokok alapján már értékelési körébe vonta, az általa e tárgykörben kifejtett érveket a harmadfokú bíróság is osztotta.

[29] A szabadságvesztés végrehajtási fokozata, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának meghatározása és az előzetes fogvatartásban, való beszámítása is törvényes. A szabadságvesztés tekintetében a harmadfokú bíróság annyiban egészíti ki, hogy e büntetés törvényhelyeként feltünteti a Btk. 33. § (1) bekezdés a) pontját, valamint a Btk. 34. §-át annak I. fordulatára és a Btk. 35. § (1) bekezdését annak II. fordulatára szűkíti.

[30] A harmadfokú bíróság a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamának 4 évben történt meghatározásával is egyetértett, azonban a törvényszéknek a mellékbüntetés törvényhelyét ki kellett volna egészíteni a Btk. 33. § (2) bekezdésével.

[31] Továbbá az ítéltábla a másodfokú határozatot szükségesnek tartja kiegészíteni azzal, hogy a Ptk. 4:191. § (1) bekezdés a) pontja alapján a szülő felróható magatartása miatt meg kell szüntetni a vádlott szülői felügyeleti jogát, ha felróható magatartásával gyermeke javát, különösen a testi jólétét, értelmi vagy erkölcsi fejlődését súlyosan veszélyezteti. Ugyanis a családjogi kódex ezen rendelkezése teremti meg a törvényi alapot a büntetőjogban alkalmazandó szülői felügyeleti jog megszüntetéséhez, a vádlott kiskorú gyermekei sérelmére elkövetett szándékos bűncselekmény elkövetése miatt.

[32] A másodfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek voltak.

[33] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság ítéletét – a Be. 617. §-ára tekintettel – a Be. 621. § (2) bekezdésében írt tanácsulésen a Be. 623. §-a alapján helybenhagyta.

Budapest, 2022. év június hó 14. napján

Dr. Rédei Géza s.k., a tanács elnöke

Dr. Kertész Andrea s.k., előadó bíró

Dr. Patassy Bence s.k., bíró

A Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 1.Bf.171/2021/12. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 1.Bhar.55/2022/11. számú végzése által 2022. év június hó 14. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2022. év június hó 14. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke